БОЖИЯ ЛЮБОВ

Списание за Божиите чудеса днес

55

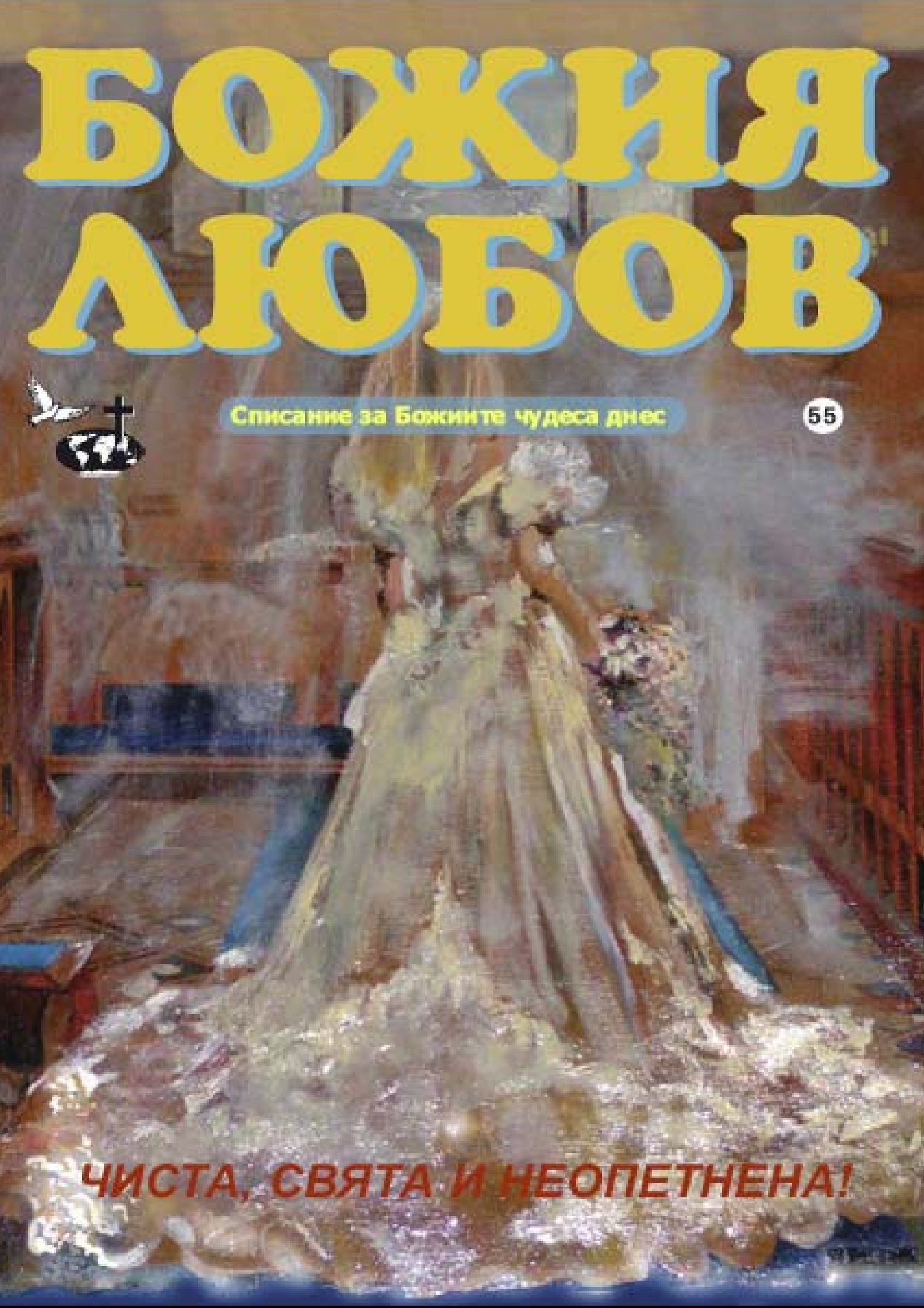

ЧИСТА, СВЯТА И НЕОПЕТНЕНА!

СКЪПИ ЧИТАТЕЛИ!

Световни икономически експерти изразяват становище, че икономическата криза, обхванала света през последните месеци, вече е отминала и чертаят розово бъдеще. Съвременни християнски и библейски пророчества обаче сочат, че кризата едва започва. Достоверно е последното, защото е от Бога. Несериозно е да се мисли за каквото и да е възстановяване в личен или общ план, без покаяние за греховете, довели до кризата.

Ще дойде време, когато ще може да се живее само с вяра в Спасителя Исус Христос. Сега не е време да се затварят сърцата за Господа и да се уповава на материални придобивки! Господ очаква всеки да се покае и да Го потърси с цялото си сърце, докато все още може да бъде намерен. Очакваме Бог да излее мощно духовно съживление в Русия, Европа, в родината и целия свят.

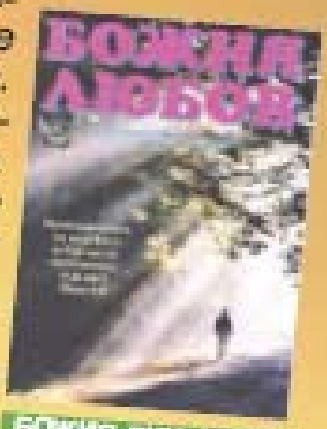

БОЖИЯ ЛЮБОВ 54 достъпна на адрес: http://www.bladen.com/files/2007/01/1132780/bozhialiubov/bozhialiubov_54.pdf

Вашият Кирил Попов

БОЖИЯ ЛЮБОВ

християнско списание

Излиза от февруари 1992 г.

Издател: Служение "Божия любов" и "Благата вест"-Торонто

E-mail: bozhialiubov@mail.bg

Редактор: Кирил Попов

kirilos_popov@yahoo.com

Коректор: Георги Гетов

Предпечат: Красимир Кънчев

Интернет: Марин Тодоров

Адреси за кореспонденция:

България: Кирил Милчов Попов

1220 София, ПК 87

Canada: Kiril Popov

69 Long Branch Ave., Toronto, M8W 3J5

Телефони:

София: 089/832-69-62 и 02/891-18-45

Торонто: 001/416-792-3189 и 416/521-9900

http://bozhialiubov.christian.net

В брой 55:

януари 2009 - септември 2010 г.

Бог да ви благослови.....3
Полет с Библията.....8
Вашите писма.....12
Семейство Божия любов.....13
Хитрината на лисана.....14
Божия любов ТВ.....16
Приключенията на Айрийн.....17
Съкровището Девора.....19
Хороскопът (2).....20
Светът днес.....21
Бягайте от окултизма.....22
Благословени край трона.....26

Списание "Божия любов" се разпространява безплатно и се издържа от доброволни дарения.

С пощенски запис:

Еленка Петрова Захариева, ПК 87, София 1220

По банков път:

IBAN:BG15FINV91502003980862

Еленка Петрова Захариева

Дарения от Канада и САЩ:

С чек платим на BLAGATA VEST

Всяко дарение е скъпоценно и много важно!

Тираж 2000

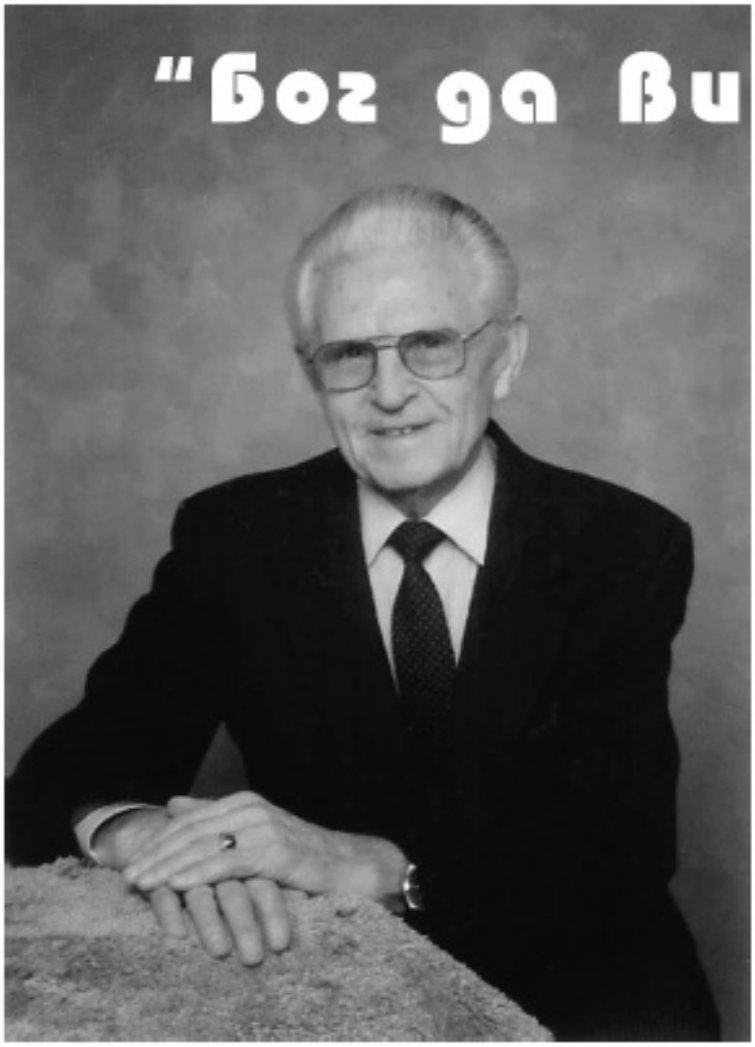

Благослови! Той ме изцели!!!"

Невероятното свидетелство на Валтер Маковеки

Бях млад и силен четиридесетгодишен мъж, когато коремът започна силно да ме боли. Тръгнах по лекари и почти всичките си доходи давах за прегледи и лекарства.

По предписанието на един от лекарите, за една година изпих десет хиляди таблетки! Ядях ги като бонбонки, по десет на час... Когато обаче лечението свърши, болките се върнаха. Докторът ми предложи други таблетки, които, както и първите, сам произвеждаше: *"Пий по шест от тези и болката ще престава!"*

"Но, доктор Макмилан, Вие обещахте да ме излекувате!", възмутих се аз, а той се изсмя и каза: *"Аз да не съм Бог?!... Самият аз съм болен. Виж, и аз ги пия!"*, и извади от джоба си същите таблетки.

Разгневен, напуснах кабинета и толкова силно затръшнах вратата след себе си, че цялата сграда се разтресе.

Болката продължаваше и аз отидох при друг лекар. Не след дълго време той се обезсърчи: *"Човече, опитах всички лекарства, които познавам. На теб и отрова няма да ти подейства. Имаш две възможности: операция на стомаха или надгробен кръст."*

Доктор Екарт, известният специалист, който щеше да извърши операцията, ми каза, че за седем седмици ще бъда нов човек и ще мога да се върна на работа.

"Ах, какъв глупак съм бил! - помислих си. - *Толкова много таблетки изгълтах и съм си все болен, а сега, за по-малко от два месеца, ще бъда напълно здрав!"*

НЕОЧАКВАН ОБРАТ

При операцията установили, че имам не язва, а **рак**! Отстранили половината ми стомах.

Три дни по-късно ме обхванаха чудовищни болки. Дори инжекциите не помагаха... Крещях и скубех косите си. Температурата ми се повиши неимоверно и тялото ми се парализира. Рентгеновата снимка не показа причината за тежкото ми състояние и лекарите просто ме оставиха да лежа...

Валтер Маковъски

Няколко дни по-късно от мен започна да се отделя ужасна миризма. Стаята се пропи от нея.. Преместиха в отделно помещение.. От устата ми излизаше стомашна течност, затова ми поставиха тръбички, свързващи носа, стомаха и белите дробове, и ми помпаха въздух. С друга тръбичка ме свързаха с апаратура, за да изтегля всичко.

Виждайки, че умирам, лекарите ме оперирали отново. Установили, че раните от първата операция не са заздравели и тялото се разлагало. Главният лекар повикал жена ми и казал: *"Мъжът ти си отива.. Усложнения, като неговите, се случват само на един от хиляда пациенти и досега никой не е оцелял. Направихме каквото можахме. Другото оставяме в Божиите ръце. Иди и се моли!"*

Очаквайки вестта за моята кончина, жена ми подготвила всичко за погребението. Още на другия ден й известили, че ми остават два часа живот. Жена ми повикала свещеника и казала на моите кумове и приятели: *"Елате да видите Валтер преди да почине!"*.

Когато видях познатите лица, разбрах, че си отивам, но **докато моите роднини и приятели се събираха, имах уникално преживяване, което промени завинаги живота ми:**

БОГ МИ ОТКРИ КОЙ СЪМ!

Усетих Божието присъствие и пред мен, като на филм, започнаха да се изреждат сцени от моя живот. Не можех да отрека нито един от греховете си, тъй като с очите си виждах как ги извършвам.

Спомних си как Божият човек, пастор Шелестовски, ми говореше за Господа и ме увещаваше да се покая. *"За какво да се покайвам?* - му бях казал. - *Никого не съм убил, нищо не съм откраднал и нищо лошо не съм направил! Живея не по-зле от останалите и вярвам в същия Бог, в Който и вие!"*.

"Дяволът също вярва в Бога и се бои от Него, но продължава да върши своята омразна работа. Да вярваш в Бога означава да вярваш в Неговото Слово и да го изпълняваш. Ако не се покаеш, ще отидеш в ада!", отговори пасторът.

"Много добре, защото обичам топлината", подхвърлих игриво, но сега беше дошъл моментът на истината. Чух могъщият Божи глас: ***"Отсега нататък твоят живот ще бъде тук!"***. Отвориха се едни врати и аз влязох в ада! Не искам да ви плаша, но да не даде Бог да попаднете дори за секунда в него! Неописуемо страшно място е. Извиках ужасен:

"Господи, спаси ме, покайвам се!"

Тогава отворих очи и изпитах огромно облекчение, че все още съм в болницата. Жена ми се приближи до мен: *"Володя, свещеник Хабургски е дошъл да те изповяда"*. Той правеше това всяка година, но видях къде отивам сега... Започнах силно да плача: *"Господи, покайвам се! Аз съм грешник, прости ми!"*.

Дойде медицинската сестра и помоли съпругата ми и свещеника да се отстранят.

ШЕЛЕСТОВСКИ

По моя молба, колега от родното ми село телефонира на пастора: *"Вашият познат, Валтер, е на смъртно легло. Иска да Ви види"*. Когато Шелестовски чул това, без да обръща внимание, че е зима, а пътят до Торонто - дълъг, заедно с жена си потеглил на път.

"Какво искаш да направя за теб?" - ме попита, когато влезе. *"Много исках да те видя преди да умра* - отговорих. *Молбата ми е вие, отдадените на Христос хора, да организирате моето погребение, когато си отида"*.

Жена ми въздъхна неодобрително и каза на свещеника: *"Чухте ли го какво каза?"*. *"Защо се притеснявате? Той ви е мъж. Когато умре, можете да направите с неговото тяло каквото пожелаете..."* - отговори й той.

"Защо да го погребват католици? - намеси се един от моите приятели. - *Аз съм на*

"Бог да Ви благослови..."

мнение ние, православните, да го погребем. Дори вече сме уговорили нещата и за Валтер ще пее хор". Караха се кой да ме закопае.

"Какво значение има кой ще те погребе? - каза ми Шелестовски. - *Приеми Исус Христос докато си още жив, за да се спасиш! Той ще прости всичките ти грехове, ще те изцели, ще ти даде благословен живот, и ще Го величаеш за Неговата любов и спасение. Бог ще бъде прославен, а ти ще бъдеш щастлив човек. Пред теб са още дълги години живот!".*

При тези думи, останалите започнаха да се подиграват и показваха с жестове, че пасторът не е добре с ума си. Ние не им обърнахме никакво внимание.

"Аз знаех за Бога - споделих на Шелестовски, *но не живеех за Него. От малък посещавам църква, но никога не съм Го познавал. Как би могъл Той да ми помогне, когато вече умирам?!".*

"Бог има мощ дори мъртвия да възкреси?! - увери ме пасторът - *Лазар беше в гроба четири дни. Сестра му каза, че тялото му е започнало да се разлага. Исус й отговори: "Не ти ли казах, че ако повярваш ще видиш Божията слава?" и възкреси Лазар! А ти си още жив... На друго място в Библията пише за разбойника, който, висейки на кръста, се обърна към Господа с думи на покаяние: "Спомни си за мен, Господи, когато отидеш в Божието царство!". Господ му отговори:*

*"**Още днес** ще бъдеш с Мен в Рая"...*

Фактът, че Бог прощава грехове толкова бързо, беше велико откровение за мен. Дотогава мислех, че, за да се покае, на човек му е необходимо много дълго време. Вярвах, че за наказание грешникът първо трябва да бъде подложен на много мъки, а след това да бъде задължен да извърши добри дела. Вярвах, че човек трябва да коригира живота си, преди да бъде приет от Бога. Затова бях убеден, че не е възможно да получа прощение.

Божията истина блесна в моя ум и камък падна от сърцето ми. Освободен, в присъствието на всички, издигнах глас: *"Господи, аз се покайвам и Те моля да ме приемеш като злодея на кръста. Прости всичките ми грехове и ме вземи при Себе Си! Но ако удължиш живота ми, обещавам да живея само за Теб. Навсякъде ще прославям Твоето име и ще разказвам за чудото, което Ти направи."*

Когато изрекох тези думи, усетих, че злият господар, който беше живял в мен цели четиридесет години, напусна и на негово място влезе Христос! Мир и радост изпълниха моето сърце. Почувствах се безкрайно щастлив. Вече не ме вълнуваше факта, че се намирам в прегръдката на смъртта. *"Ако знаеш, брате, как добре ми стана*- възкликнах. - *Слава на Бога, аз съм спасен!... - Идете и кажете на всички Божии деца да се молят за мен. Когато изляза от болницата, аз ще дойда при вас. Ако не дойда аз, вие ще дойдете при мен".*

Шелестовски беше във възторг: *"Слава на Господа! Ти се довери на Бога и ще видиш какво чудо ще стане!".* Под изумените погледи на околните той издигна ръце и започна да се моли за мен със сълзи на очи: *"Господи, смили се над този грешник...".*

Аз заспах. Преди това можех да заспя само след инжектирането на голяма доза обезболяващи... Сега стана непринудено и леко.

"Какво ще стане с Валтер, според Вас?" - попитала жена ми. *"Едно нещо знам със сигурност* – отговорил пасторът, - *ако Бог пожелае, Вашият съпруг ще живее".*

Валтер Маковски

Всички се разсмели: *"Цял екип лекари заяви, че Валтер умира... Не усещате ли как смърди? Не виждате ли неговото състояние? Кой бог може да направи нещо за него? Ракът го е стопил... Как се осмелявате да твърдите, че може да оцелее?"*.

"За Бога няма нищо невъзможно" - отговорил Шелестовски и си отишъл.

ПОСЛЕДНИ ПРЕМЕЖДИЯ

Измина още около месец в мъки, но и с надеждата, че Бог ще облекчи моите страдания. С вяра свидетелствах на медицинските сестри: *"Ще видите, че Бог ще ме изцели и ще изляза от болницата, за да Го хваля"*.

Една нощ започнах да се задушавам. След неуспешни опити да ме спасят, ме обявиха за мъртъв. Виждах това вън от тялото си. Доктор Екарт дойде да подпише смъртния акт. Жена ми пристигна, за да закара тялото ми в погребално бюро. Виждах как разговарят и исках да им кажа, че съм жив, но не можех да вляза в контакт с тях. Не на шега се уплаших: *"Жив ще ме закопаят!"*.

Докторът забеляза леко движение на тялото ми и веднага алармира целия екип. Направиха ми изкуствено дишане и се върнах към живота. Тогава ме заведоха за трета операция, при която отстраниха голям тумор от тялото ми. Но раната и от тази операция не зарастваше. Чаках само намесата на моя Бог.

ИСУСОВОТО ПОСЕЩЕНИЕ

В седем часа сутринта Бог показа Своята голяма милост и направи чудо. По време на смяната на персонала на болницата заспах и видях Господ Исус Христос на облаците. Той беше в бяла дреха... Когато Го видях, казах от дълбочината на сърцето си:

"Толкова дълго Те чаках, Господи!.. Ти виждаш моята болка. Прости всичките ми грехове, смили се над мен и ми помогни".

Исус обърна лицето Си към мен. Блясъкът Му беше толкова величествен, че не можех да гледам към Него. Той повдигна ръце и аз видях раните от разпъването Му на кръста. В миг от тези рани, право към главата ми, полетя топъл електрически лъч, подобен на светкавиците в небето. През цялото ми тяло започна да преминава нещо като разтопено желязо.

Пареше силно, а след това на местата, където паренето беше най-осезаемо, почувствах облекчение. Когато светкавицата излезе от мен през краката ми, моментално почувствах, че съм здрав!

Събудих се и, като видях до себе си сестрите, казах: ***"Бог да ви благослови! Той ме изцели!"***. Започнах да се надигам, за да сляза от леглото, но това не беше лесно, защото бях опасан с всевъзможни кабели и тръбички. Сестрите ме спираха и ме призоваваха да се успокоя. *"Чакай да те освободим!"*.

Скочих от леглото и започнах да подскачам, да хваля Бога и да викам: *"Бог ме изцели! Бог ме изцели!"*. Медицинският персонал побягна от мен. Явно ме мислеха за побъркан. Вдигнах ръце и просълзен, казах: ***"Господи, от днес нататък никой няма да ме отдели от Теб, защото Ти Си моя Господ и Бог!"***.

Минаващите по коридора, надничаха в стаята ми с любопитство, а аз на всекиго казвах: *"Бог да те благослови! Той ме изцели!"*.

Изведнъж на вратата застана доктор Монгомъри. Когато го видях, извиках: *"Бог да те благослови, докторе! Той ме изцели!"*.

Докторът ме гледаше удивен, а сестрата му прошепна нещо на ухото. Неочаквано докторът ме попита как се казвам. Казах му, че съм Маковски, а той ми зададе подвеждащ въпрос:

"А къде се намираш?". *"В болницата"*. *"Защо си тук?"*. *"Бяха ми направени операции"*. *"Какви операции?"* – не отстъпваше докторът. *"Първо бях опериран от язва и ми бе-*

"Бог да ви благослови..."

ше изрязан част от стомаха". "Колко пъти беше опериран?". "Цели три пъти".

Лекарят виждаше, че всичко разбирам, но продължи да пита: *"Кой е на снимката, която лежи на масичката до твоето легло?". "Това са моите възлюбени деца". "Как се казват и на колко са години?"*. Отговорих му правилно и той се убеди, че съм напълно нормален.

Накрая попита: *"Колко ли е сега часът?"*. Нямах часовник, затова погледнах през прозореца и отговорих: *"Мисля, че е към осем"*.

Лекарят погледна часовника си и каза: "*Точно осем часът е*". След това се обърна и излезе.

Две-три минути по-късно лекарят започна да говори по радиоуредбата: ***"Днес, в нашата болница, Бог извърши чудо! Самият аз съм свидетел, че Той изцели един от смъртоносно болните хора, на който бяхме казали, че от тази болест няма спасение. Единствено и само Бог му върна здравето!"***

Когато чух посланието, започнах да танцувам и да викам, изпълнен с радост.

За потвърждаване на чудото, лекарите ме извикаха за нова рентгенова снимка. Когато излязохме, в коридора беше пълно с хора. Вдигнах ръце и започнах да ги благославям: *"Бог да ви благослови, Той ме изцели"*.

Всички ме наобиколиха и с интерес слушаха за чудото, което Бог беше направил. Тръгнаха след нас, станахме цяла процесия.

В кабинета с рентгеновия апарат се бяха събрали двадесет души медицински персонал. Те с нетърпение чакаха да видят какво ще покажат рентгеновите снимки. *"Бог да благослови всички ви! Той ме изцели!"* - казах.

С маска на уста, направо от операционната зала, дойде и доктор Екарт. *"Бог да те благослови, докторе! Той ме изцели"* - извиках със силен глас и от очите му потекоха сълзи...

"Валтер, радвам се на това, което Бог направи за теб. От два месеца не мога да спя спокойно. От грижи по теб, посивях. Аз съм свидетел, че ти излезе от безнадеждна ситуация. Ти си първият оцелял! От сърце се радвам, че Бог ти показа велика милост".

После повика лекарите и каза: *"Чуйте какво ще ви каже човекът, за когото ние твърдяхме, че ще умре! Чуйте как Бог му е помогнал!"*

Слушаха и задаваха въпроси. Накрая докторът ме прегърна и каза: *"Валтер, от днес ти си новороден човек!"*

Преди рентгеновата снимка, сестрата свали от мен превръзките, с които бяха обвити моите рани и извика удивена: *"Това наистина е чудо! Преди няколко часа лично аз смених превръзките на този човек и раните бяха отворени и гноясали, а сега са напълно заздравели! От днес аз се обръщам към Бога!"*.

"И аз вярвам в Него!" - добави докторът.

Обиколих половината свят, за да разказвам за Божието чудо в моя живот. Разказах всичко и на вас, а вие го предайте и на други хора.

Ако не си приел Исус за свой Спасител, направи го сега! Господ те кани, за да ти даде вечен живот!

ПОЛЕТ С БИБЛИЯТА

ДИАН ХАРАЛАМБОВ

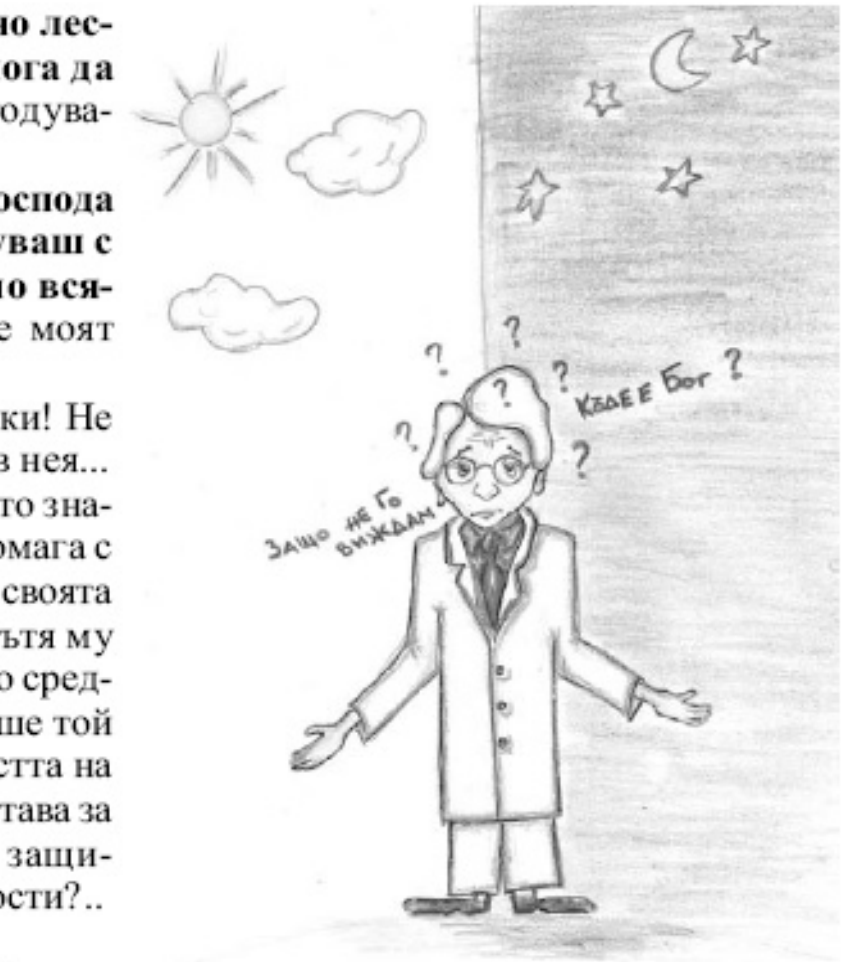

- Електричеството не се вижда, но лесно може да се установи. Защо не мога да докосна и твоя невидим Бог? - негодуваше мой познат, електротехник.

- Чети Библията, повярвай в Господа Исуса Христа и ще можеш да общуваш с Невидимия Бог на всяко място и по всяко време. - отвърнах. За съжаление моят познат не питаше, за да научи нещо.

- Библията е книга пълна с приказки! Не съм глупав, за да вярвам написаното в нея...

Колко жалко, че вместо придобитото знание да обогати този човек, като му помага с благородство и кротост да заработва своята прехрана, то упорито препречваше пътя му към Бога и ограбваше душата му... Ако средното техническо образование го караше той да се възгордява и да отхвърля милостта на Божията прободена десница, какво остава за завършилите висше образование, защитилите научна степен и успели личности?..

ТЪРСЕЙКИ ОБЩЕНИЕ С БОГА

Живеем в модерен свят. При ясно небе, ако гледаме през телескоп, освен множеството звезди, които виждаме с невъоръжен поглед, пред нас ще се открие цял свят от небесни тела... И все пак, защо не можем да видим Бога?

Приемаме за неоспорима истина, че материята сред която сме и от която се състоят нашите тела, в основата си е изградена от атоми и молекули. Не сме ги видели лично, но вярваме в съществуването им, защото някой друг ги е изследвал. Колко лесно приемаме за истина нещо, което не сме видели със собствените си очи!... Защо тогава когато християнин свидетелства, че Бог е жив, казваме: *„Къде е Той? Нека Го видя"*.

Някои учени, гледайки през телескоп и микроскоп, заключават: *"Няма Бог! Иначе, при наличието на тази мощна техника, щяхме да Го видим!"*. Всъщност те не са способни да достигнат краищата на Вселената и не знаят докъде се простира тя. Как тогава биха могли да достигнат Твореца, Който я е създал и е по-велик от нея?!...

Ако разглеждаме творбите на талантливи майстори, не означава, че наблюдаваме самите творци. Съвременните технологии позволяват да узнаем времето, когато творбите са били изработени и да установим състава на употребените материали. Не можем обаче да установим личен контакт с творците им, защото творецът винаги стои много по-високо от своето творение! Съвсем естествено и логично е чрез науката да не можем да достигнем до изключителния Бог - Творец на цялата вселена. Бихме могли да наблюдаваме творението, защото в него живеем, движим се и сме частица от него, но е абсурдно да вкараме и Твореца в епруветка.

Да допуснем, че сме миниатурни като молекулата на водата и сме част от човешкото тяло. С този си размер ще виждаме само тези, които са около нас, но как бихме могли да видим органите или цялото тяло? Неспособността да виждаме мащабно дава ли ни право да отричаме съществуването на тялото? И ако тялото не можем да проумеем, как ще разберем улиците, по които то се движи и сградите, в които влиза?..

Добрите изследователи не се изолират. Ще ги видим на конференции, ще ги срещнем в библиотеки. Ако не са продуктивни в дадена насока, те се насочват към друга. Защо не направим като тях? Като не намираме пътя към Бога чрез науката, защо не се обърнем към самата Библия?

"Защо, когато се отнася за Бога, трябва да гледам към Библията? - протестират някои - *Има толкова много други книги, които говорят за богове и божества!".*

Но ако вие познавате изобразителното изкуство, ще държите ли фалшификати у дома? Не са ли те лъжливо копие на оригинала; не целят ли да ви заблудят и измамят, за да ви ограбят?..

Ако искате да построите мост, ще посегнете ли към готварска книга? Не ви ли е нужен учебник по строителство?

А как ще градим живота?

Търсете извора на живата вода и чистата вяра - Божието Слово! Вземете Го в ръце и Му се любувайте! В него ще намерите слова за себе си, с очите си ще видите и с ръцете си ще докоснете Бога на Живота.

Чудна е БИБЛИЯТА, най-старата от всички книги, Книга на книгите, Божието Слово към човека. Тя е универсален извор, даващ цялостна информация за произхода на човека, за пътя и смисъла на неговия живот. Уникална по своето съдържание, тя обхваща най-дългия период от време, който книга някога е обхващала. Интересно е да се отбележи, че човек дори да живее сто години в богат на исторически събития момент, но никога не отварял Библията, по нищо не може да се сравни с младеж на седемнайсет години добре изучил написаното в Божията книга.

Библията е универсален учебник за живота, чийто съвети са базирани на опита на десетки човешки поколения, живели от сътворението на света до първите десетилетия на новата ера. Ако се вслушаме в съветите й, ще подобрим състоянието си на живот, без да е необходимо да правим проучвания или да постъпваме според своя си ум. Всяка грешка, която бихме могли да допуснем, стои описана от хилядолетия на страниците на Святата Библия! Човек, който не се вслушва в Божиите съвети, прилича на слепец, който с несигурност прави крачка след крачка и, с опипвания на всичко около себе си, се мъчи да установи дали посоката, в която се движи, е вярна.

Нужно ли е да продължаваме да се блъскаме и наранява в суровата действителност, застанала като стена пред нас? Не е ли по-добре с крилата на Божието знание за живот да прелетим над проблемите, в които до сега сме се препъвали?!...

Това е възможно, защото Сам Бог е Авторът на Библията, а Бог знае всичко!

Много хора, като не познават Божията любов и сила, заявяват: *"Човеци са писали Библията! Йоан, Петър, Павел, Мойсей, Давид, Еремия... нали са човеци? Щом хора са я писали, Библията е измислена!"*. Но всеки писател има нужда от вдъхновение. Една творба, преди да бъде записана на хартия, се ражда в ума на своя автор, като гениална идея. Оценявайки изключителното й значение, авторът я приема в сърцето си, обиква я и я съхранява, за да може по-късно да я разработи и усъвършенства. Една творба може да живее с години в сърцето на своя автор, преди да бъде реализирана и обратно - гениална идея може да бъде приета веднага и, без губене на време, да бъде разработена и представена като готова творба.

Гениалната идея може да бъде родена от богато въображение или преживяно събитие. Не така обаче са били вдъхновявани хората писали отделните книги на Библията. Събитията, които те описват, са пряко свързани с действието на Божието Слово между хората на тази земя. Бог е авторът на Библията, защото сам Той движи събитията, описани там. Чрез Своето Слово Бог е говорил, съветвал и предупреждавал човешкия род. Пророците, надарени да виждат Бога и да чуват гласа Му, са предавали Божието Слово, Което е действало според делата на хората – за благословение и благоденствие, ако ходят в послушание към Бога или за проклятие и разруха, ако Го презират.

Можем ли да обвиним Бога за това, че е избрал да употреби верни Свои слуги, за написването на Библията?

"Много простичко е написана Библията!" опонират други, но съществува един принцип, който всеки автор и учител трябва добре да познава – принципът „да си разменим местата". Добрият учител умее да третира материята, която преподава, от нивото на своите ученици. Подбирайки термини, които те познават, учителят описва сферата на новото познание, в която иска да ги въведе. Както ние постепенно въвеждаме децата си в света на книжовността, така и Бог, пренебрегвайки цялото Свое знание и недостижима мощ, с възможно най-разбираемия език, ни въвежда в своята творческа работилница.

Библията е една и съща през всичките векове, след нейното написване. Хартията и подвързията овехтяват и се подменят, но, написаното върху тях, не се променя. Човешки поколения, със своите научни постиженаия, се раждат и умират, но, изговореното към тях и записано Божие Слово не се променя! Чрез простотата на Своето Слово Бог успява да бъде чут и разбран дори след хилядолетия! Господ на всяко знание и благодат, избра най-достъпния език, за да говори веднъж и същевременно да може да бъде чут и разбран от всички хора през всички векове! Уникално!

Бог прескача с лекота и друга бариера – бариерата на етнически, класови, социални, политически, икономически, исторически, възрастови и морални различия. Хора, извършили престъпления, се обръщат към Бога с искрено покаяние и се спа-

сяват, както разпънатият от дясно на Исус. Обикновени хорица прегръщат Божието Слово, отричат се от глупостта и се спасяват! Роби и свободни, богати и бедни, старци и деца, учени и невежи, политически лидери и обикновени хора, цивилизовани народи и племена, изолирани от модерното общество падат пред Бога на Спасението, покайват се и се спасяват! Чрез своята непосредственост Бог Исус успява да събере всички при себе си!

КАК ДА ВИДИМ БОГА?

Вярата идва от слушане, а слушането от Божието Слово. Божият Син Исус Христос не призоваваше народа да Го гледа, но да Го слуша! Той изяви слабостта на човешката визуална способност да удовлетвори Божията воля, като казва: *"Не бъдете като човек, който се оглежда в огледало и скоро след това забравя собствения си образ, но бъдете незабравливи слушатели!"*. Първите сътворени от Бога хора, Адам и Ева, Го гледаха с очите си и въпреки това не устояха да бъдат с Него във вечността! Оттогава човечеството живее отделено от Бога.

Много хора Го видяха от раждането Му до 33-та Му година, но въпреки това не се спасиха. Спасиха се само онези, които Го слушаха и повярваха на Словото Му! Ето защо, Той и днес изпраща Словото Си до нас, и ни призовава да повярваме в Него. Зове да се отречем от греховете си и да се обърнем към Него, за да помаже очите ни, та наистина да Го видим! Но най-напред трябва да Го чуем! Не казваме ли и ние, грешните човеци: *"Външният вид говори малко за човека. Думите и делата му го представят"*. Кое е по-добре: само да видим Господа или да Го познаваме и да разговаряме с Него? Непокорни упорстват и искат да видят Бог с очите си, но не искат да чуят Словата Му с ушите си?! Защо? Човек само очи ли има?...

Бог избра да пази Словото Си в страниците на Святата Библия. Най-древният начин да се запази информация през епохите е писмеността. Една история, записана върху хартия, може по удивителен начин да представи в ума на човека действителни картини, случили се в далечното минало. Така явлението на Исус Христос, описано на страниците на Святата Библия, остава живо дори и днес.

КОЙТО ИСКА ДА ВИДИ БОГА, НЕКА ЧЕТЕ ВНИМАТЕЛНО БИБЛИЯТА! ТАМ НАИСТИНА ЩЕ ГО ВИДИ!

Диан Хараламбов

БОЖИЕТО СЛОВО И ХВАЛЕНИЕ

"Благата вест" е издала 25 албума. С хваление и поклонение са: "Като парещ огън", "Пейте Господу нова песен", "Създателю небесни", "Слава на Исуса", "Бог да пази България", "Святи Душе" и "Емануил"; 11 албума са "Църква Отдалече"; четири албума ("Изпълни живота си с хваление", "Когато покриваш греха", "Спасението на Закхей" и "Двата пътя") са от серията «Вечното и живо Божие Слово». Останалите албуми са: "Химн на Съживлението", "Сребро от небето" (духовна поезия на музикален фон) и хваление от Атина. Всичите 25 албума са събрани за вас в три мп3 диска. Пишете ни и ние можем да ви ги изпратим като подарък!

ВАШИТЕ ПИСМА

ДОКОСНАТИ И СПАСЕНИ

"Бог да ви води с мъдрост и любов! Нека и в бъдеще чрез любимото ни списание бъдат докосвани сърцата на много хора, за да бъдат благословени и да предадат живота си на Спасителя"
Йорданка Огнянова, Мошина клисура

Църква Отдалече е специално служение, посветено на хора, които по здравословни или други причини не могат да посещават местна църква или нямат в селището си такава. Записани в студио, грижливо направени, богослуженията на Църква Отдалече (до момента 11 на брой) се разпространявани на касети, компакт-дискове и във формат mp3. Презаписът е разрешен и поощрен!

Църква Отдалече присъства вече и в Интернет и може да бъде чута от всяка точка на земното кълбо.

http://carkvaotdaleche.christian.net

Добре дошли и вие в Църква Отдалече!!!

E-mail: carkvaotdaleche@mail.bg

Слушал съм много за вашата благословена Църква Отдалече. Чух касетите с проповедите и ги давам на хора в нужда за насърчение и подкрепа. Плодът винаги е бил добър. Благодаря на Бога за вас и за делото, за което Той ви употребява.

Разучихме и пеем песента "Пътнико свиден" от брой 54 на списание Божия любов, но разбрах, че имате и такъв видео диск. Много искам да го имаме в църквата и вярвам, че ще ни кажете как можем да го получим. Възхищаваме на хваленето, което имате и ви благославяме в името на Господ Исус Христос.

С обич: пастор Стоев - ЕПЦ гр.Белово

Разбира се, в отговор от редакцията изпратихме мп3 диска с всичките единадесет богослужения на Църква Отдалече, както и двд диска от Първата Българска вечер в Торонто "Пътнико свиден". Списание Божия любов има честта и благословението да ги предложи подарък и на вас. Единствено нужно е да бъдат покрити пощенските разходи. Пишете ни! Благодарим на Живка и Боян Емеджиян за даренията за Църква Отдалече!

Семейство БОЖИЯ ЛЮБОВ

Съобщения
Споделяния
Информация

На 11 август 2009 г. в редакцията на "Божия любов" взехме решение в бъдеще списанието да се разпространява безплатно и това донесе много мир и радост в нашите сърца.

Бог да благослови дарителите за настоящия брой на Божия любов и за служението ни в бъдеще. Планирахме да поместим имената на всички тях, но списъкът на братя, сестри, служения и църкви от Торонто, Чикаго, Холандия, Испания, Атина и десетки села и градове на България се оказа много дълъг и би заел цялото място на тази страница. Благодарим от сърце! Бог да ви възнагради пребогато!

Абонираните се за 2009 г. ще получават списанието и през 2010 и 2011 година.

Възхитени сме от работата на Куриерите на Бога към списание Божия любов, чрез които повечето от вас получават своите списания. За нас те са короната на служението, защото правят да стигне до вас това, което с много внимание и любов, търсейки постоянно Божието лице и водителството на Светия Дух, сме създали като произведение.

Честито на нашия съработник в Кулата брат Димитър Йовчев, който миналата година намери своята съпруга от Господа, а през тази година им се роди дете!

МАЯРА КАЛИНКА

Очакваме вашите въпроси за интервюто с 18-годишната християнска певица от Бразилия Маяра Калинка.

Чуйте нейни песни на адрес: www.evangelho.net

* * *

Първите части на материала за хороскопа, историята на Айрийн и другитее материал с продължение, ако сте пропуснали, можете да намерите в Интернет на адрес:

http://bozhialiubov.christian.net/download.htm

Пастор Кленденен (87 год.) отиде при Бога на 13 дек. 2009г., оставяйки ни богато наследство.

Все още разполагаме е първата му книга на български език!

А БЛАГОДАРНОСТ?!..

Малката Габриела вечеряла с дядо си и забелязала, че той не благодарил на Бога за храната. Попитала:

- Дядо, ти защо не се помоли преди да ядеш?

- Да се моля?! На кого да се моля и за какво? Аз не вярвам в Бога - отговорил с безразличие възрастният човек и продължил сладко да си хапва.

Учудено момиченцето го гледало известно време, а после възкликнало:

- Храната Му обаче ядеш, нали?...

ХИТРИНАТА НА ЛИСАНА

Увлечено в игра гореща,
със Слънчо винаги насреща,
във радост Лято не разбира
как неговото време спира,
че ред е Есен да излиза,
гора да стяга в нова риза.

* * *

Лястовичките, щъркелите и пойните птички се готвят за дълъг прелет. Жителите на гората изпращат хвъркатите си любимци. Викове и смях, родени в игри на раздяла, огласяват гората. На една височинка, стъпили върху голям изсъхнал клон, Лисицата и Свраката прекарват време в сладки клюки.

- Не мога да ги понасям тези чужденци!.. Няма ли вече да отлитат за Африка? – грачи Свраката.

- Дали са чужденци – не зная, но в едно съм сигурна - те са видели повече свят от нас и са научили повече клюки, от който и да е друг в тази гора!

- И от мен ли са видели повече свят? – раздразнена от завист отвръща Свраката – Че ти знаеш ли колко пъти на ден прелитам от гората до селото и обратно? Сигурно вече съм изминала разстояние колкото едно отиване до Африка...

- Не ставай глупава, Сврако! Припомни си само как миналата година с желание и трепет и ти си стягаше багажа да тръгваш с лястовиците, ама се уплаши и остана! Я по-добре си признай, че ти е омръзнало да гледаш все тая гора и все това село – присмива се подигравателно Лисицата.

- Не ми е омръзнало да гледам селото и гората, а ми додея теб да слушам. Вместо да се заяждаш с мен, по-добре си спомни, че тази година прелетните птици ще разнесат чак в Африка вестта за най-хитрото животно от нашата гора. Нима си забравила, че по хитрост те надреждат Заека по-напред дори и от теб?

Лисицата отчупва изсъхнало клонче, захвърля го по приятелката си и закрещява:

- Кой, тоя дребен Заек ли е по-хитър от мен? Лисана да не ме наричат вече, ако не го надхитря!

- А как да те наричам? – дразни я Свраката. – Лисана глупарана? Лисана глупарана?

- Вместо да хабиш празните си приказки, по-добре мълчи и се учи! – ядосана отговаря Лисицата и се упътва да търси Зайко из гората. Дълго обикаля Хитрушата, пита, разпитва, накрая го открива. Сврял се сред висока трева, между камъните и потока, Дългоухи Зайко си хрупа сладко зеленце.

- Ах, кого виждам! – преструва се на изненадана Лисана. – За малко да ме уплашиш и да забравя какво търся!

Зайко се сепва, оставя зеленцето и страхливо се изправя на крачета.

- Не се преструвай, Лисичке! Всички знаят, че ти лесно не забравяш. По-добре си кажи защо си тръгнала да ме търсиш?

- Не теб търся, Зайко, извора на потока ми трябва! Затова съм тръгнала покрай водата, за да открия от къде идва.

- Сложи си очила, Лисо! Не виждаш ли, че си тръгнала да търсиш не откъде идва водата, а накъде отива. Не надолу, а нагоре трябва да вървиш! Със сигурност там е изворът.

Рижавата Хитруша благодари, обръща се и поема обратно срещу течението на потока. Зайко я заглежда, мръдва замислено с ухо, па виква подире ѝ:

- А какво ще търсиш при извора?

- Ха-ха – смее се Лисана – казваш, че в гората си роден, а не знаеш! Ами там, при извора, който се умие с водата, се превръща в животното, което си пожелае.

Учуден, Зайко занемява. Гледа глупаво и се чеше по главата. Лисана се поспира, обръща се, за да го види и, зарадвана от успеха на лъжите си, подмята:

ХИТРИНАТА НА ЛИСАНА

- Пожелах си да стана лястовичка. Омръзна ми тази гора. Искам и аз да ида в Африка!

Зайко се хваща на лъжата. Обзет от любопитство, цяла нощ не мигва. За извора на потока си мисли. "Гледаш, нищо и никаква вода, а какви чудеса можела да прави! Но какъв да стана? Да съм силен, та никой да не ме надвива; да съм умен, та никой да не ме надхитря! Дали има такова животно?"

Едва дочакал сутринта, Зайо Бързоноги се запътва – Лъв да става. Свита в клоните на близко дърво, Черната Сврака това и чака. Щом съзира надхитрения мъник, тя подсвирва подигравателно и, доволна от успеха на рижавата си приятелка, полита у дома да се прибира.

Излъганият Зайко, с нетърпение и радост се катери в планината, извора на потока да търси... Цял ден и цяла нощ Дългоухи се изкачва без да спира "Лъв ще стана! Лъв!.." – мисли си той и упорито напредва. Водата на потока проблясва и, без да си поема дъх, неуморно пръска наоколо, като че ли се присмива с медено гласче на глупавия Зайо.

На следващото утро, уморен от път, Дългоушко достига "вълшебното начало" на потока. Сяда изтощен на един камък край извора, затваря очи и тихо прошепва.

- Искам Лъв да стана!

След което, без да се бави, скача в студената вода. С вик посреща Зайо ледената прегръдка на "вълшебния извор". Но какво ти вълшебство?! Вместо Лъв да стане, Дългоушко разбира, че се е превърнал в най-глупавото животно на гората. Свит от студ, надхитреният мъник излиза от водата и със заекване заплаква:

- Вяра как можах да хвана, сам да вляза във капан, да се смее с мен Лисана...

Смях за нея, за мен - срам!

Високо в небето лети Орел. Щом съзира разплаканото Зайче, той се спуска, каца до него и с интерес го разпитва. Нещастният Дългоушко разказва на Орела всичко.

- Само едно не разбирам – с въздишка завършва Зайко. – Защо Лисана ме излъга?

Орелът почесва с клюн крилото си, поклаща замислено глава и отвръща:

- Ще я разберем тая работа. Ти Зайко остани тук, почини си! Аз ще се погрижа за Лисана.

След като изрича това, той размахва крила и полита към Зайовата гора.

Вечерта Орелът долита. Провира се сред голям храст и така скрит, изчаква да премине нощта.

Щом настъпва утрото той бавно и гордо тръгва из гората. Животните го гледат и учудени се питат:

- От къде се взе този Орел? И вижте как ходи!

- Сякаш си е у дома.

Голямата птица стъпва наперено и на никого не проговаря. Когато съзира Лисана, Орелът се отправя с въпроси към нея:

- Лисо, Лисо, какво става с теб? Защо още не си се превърнала в Лястовичка? Ще закъснееш за прелета!

Рижавата хитруша занемява. Вцепенена от изненада с пресипнал глас тя едвам продумва:

- Зайо, ти ли си?

- Аз съм, Лисанке! Не ме ли позна? – простру ва се Орелът.

- Защо ходиш, защо не летиш? – пита изненадана Хитрушата.

- Едва вчера се превърнах в птица. Бях заек и ми е нужно време, за да се науча да летя.

- Право, право казваш – заговаря смело и бързо Лисана. – Ела с мен, Зайко, Орльо – ох, объркахме се! Ела и ми разправяй! – настоява тя. Орелът, без да отговаря, продължава да я разпитва: - Ти нали Лястовичка искаше да ставаш? Защо не те срещнах по пътя?

ХИТРИНАТА НА ЛИСАНА

- Уплаших се, Зайко, Орльо, ох, пак се объркách... Уплаших се и още същата вечер се върнах – лъже Лисана – но нали сега ти си с мен, смел Орел... Ще ме заведеш до извора!

- Готов съм, Лисо. Тръгвай да ти покажа пътя – отговаря той и повежда Хитрата Лисана право към капана. – Не е извор, ами е къща – започва да й обяснява Орелът. – Ще влезеш тихо, ще поемеш дълбоко въздух и с всичка сила ще извикаш своето желание. Но не забравяй: няма да спираш да викаш, докато не ти отговорят и няма да бягаш, защото, ако тръгнеш, преди да си получила отговор, вълшебството няма да се изпълни.

Рижавата Хитрана се оплита в лъжата.

- По-бързо! По-бързо ме води да вляза във вълшебната къща! – вика щастлива тя и нетърпеливо се изкачва по склона.

Настъпва безлунна нощ. Орелът и Лисицата достигат високопланинско село. Мрак и тишина поглъщат всичко наоколо. Двамата герои едва се добират в тъмнината до първата къща от селото.

- Това ли е? – тихо пита Лисана.

- Това е! – прошепва Орелът – Но не тук, а отзад, в малката къща. Там е за животни, а тук е за хора.

- Брей, за хора значи! – чуди се Хитрушата. – Не искам да ставам човек!

- А в какво ще се превръщаш! – пита с престорен интерес Орелът.

- Когато изляза, ще видиш и се пази, че само на Орли ще ми станеш! – заканва се неблагодарницата и се втурва към "къщата на желанията".

Но каква ти къща?! Какви желания?! Това е колибата на две добре охранени кучета.

Без да подозира измамата, Лисана се провира между заспалите пазачи, поема дълбоко въздух и започва да крещи, колкото й глас държи:

- Искам Лъв да стана! Искам Лъв да стана!

Стреснати от виковете на Лисана, двете кучета скачат и я сграбчват със зъби. Рижавата Глупарана седи и не смее да мръдне, за да не развали вълшебството. Но щом познава кучешкия лай, без да се бави хуква през глава да бяга от капана.

С последни сили и със сълзи в очи тя се прибира в къщи, цялата раздърпана и нахапана. Тъй, след случката голяма, от хитрината на Лисана, вече нищо, ама нищо не остана.

Диан Хараламбов

Цялата книга "Приказки за вечни" можете да поръчате на адрес: София 1220, ПК 87, Еленка Петрова Захариева, както и на e-mail: bozhialiubov@mail.bg. Цена 4,50 лв.

Айрийн Бейкър

Родилните мъки на планината

The travail of the mountains

Част 2

Бях много развълнувана от факта, че скоро ще кацнем на земята, където Бог ни беше призовал да служим. Започнахме да кръжим над прекрасен бял океан, замрежен от облаци. Гледката беше изумителна. Приближавахме летището и красивият пейзаж под нас ставаше все по-ясен. Взирах се през прозореца, но не виждах нещо, което да наподобява летище. Кацнахме на тревна площадка.

Стомахът ми се сви от притеснение, но запазих хладнокръвие. Навсякъде летяха мухи. Местните хора бяха приятелски настроени, голи до кръста и препасани само с парче плат.

Проверка на посвещението

Пътуването до новия ни дом беше дълго и изтощително. Прашният извънградски път, наречен магистрала, ни водеше към широка долина. Деца с весели лица стояха край пътя, махаха ни с ръце и крещяха от радост.

Видяхме мъже с лъкове и стрели, както и жени с поли от трева и конопени торби. Те бяха пълни със зеленчуци и разположени върху главите им, а те държаха бебета в ръце.

Скоро пътят се стесни. Ситен пясък започна да скърца между зъбите ни. Внезапно джипът спря пред дълъг, висящ и люлеещ се мост.

„О, не! Как ще минем оттук?! Може да паднем в реката" - извиках ужасена.

Джипът тръгна бързо по моста, на който, за мой ужас, имаше и много липсващи греди. Затворих очи и започнах да се моля от цялото си сърце: *„Скъпи Исусе, помагай!"*

"Добре ли си, скъпа?" - попита моят Греъм. По умореното ми и притеснено лице, което се опитваше да излъчва смелост, пока паха няколко сълзи: *„Да, добре съм".*

Попитах за тоалетна. Спряхме в местност с високи храсти и мъжът ми каза: *„Ще трябва да побързаш, докато не е дошла тълпата."*

Мъжете казаха, че не можем да спираме повече, защото облаците се снишават и трябва да преминем планините, преди да ни застигне дъжд и пътят да стане опасен. Не беше нещо, което исках да чувам, но то повдигна вярата ми. Да гледаш красивия пейзаж от самолет беше коренно различно от преминаването на същия път по сушата. Това беше началото на нашето практическо обучение.

В главата ми забушуваха мисли: *„Сън ли е това, или действителност?"*. Бяхме глина в ръката на Твореца. С интерес наблюдавах красивата растителност, плодородните дървета, малките тръстикови колиби и навеси, пред които селяни продаваха своите продукти: папая, ананас, краставици, сладки картофи.. Забелязах жени, които, по 45 градусов наклонен терен, обработваха градините си с малки деца на гърба, Чудех се къде са съпрузите им.

Айрийн Бейкър

Най-после "у дома"

След часове, с голямо облекчение, сред красива местност, съзряхме целта на нашето пътуване. Питър натисна клаксона, който огласи цялата долина. Разбрали, че пристигаме, от селищата към нас започнаха да тичат развълнувани хора. Когато колата ни спря, се оказахме обкръжени от стотици мъже и жени. Това беше вече прекалено натоварващо за опънатите ми нерви. Нашите малки момичета се събудиха и започнаха да оглеждат черните лица. Изпълнена със страх, започнах да се моля: *„Господи, как мога просто да бъда мила с тези хора, без да ме изядат?"*

Греъм носеше бебето, Деби вървеше след мен.

И двете ни дъщери ревяха от страх поради изумителното поведение на местните хора. Жените пък открито демонстрираха, че изгарят от желание да накърмят моето бебе!

С голямо облекчение стигнах до къщата ни, когато внезапно бях силно разтърсена от прегръдката на жена. Тя изразяваше радостта си, че сме пристигнали, но аз се уплаших.

В чистата, малка къща се почувствах в безопасност. Беше моето убежище от културния шок, който ми дойде в повече. Не бях допускала, че така ще протече първата ми среща с хората от Папуа, но повече ме плашеше мисълта, че така ще бъде всеки ден.

На сутринта беше нашето първо богослужение. Дивите хора изпълниха църквата с тръстиков покрив и бамбуков под.

О, не! Някой се опита да вземе Шарлин... След това чух вика на Деби. Хората се блъскаха в нас, за да ни докоснат. Учтиво им подавах ръка, а те я разтърсваха с такава сила, че ми причиняваха болка. Накрая някой ме блъсна отзад и ме повали на пода. Какъв срам!

Кметът зовеше хората да се настанят и да направят път, за да влезем в църквата. Всички се блъскаха, за да заемат място на покрития с бамбукови рогозки под. Беше забавно.

За хората беше по-интересно да следят всяко наше движение, отколкото да слушат мисионерската ни проповед, превеждана слабо от местния пастор. Внезапно той извика да пазят тишина, а хората се опитаха да му помогнат, като взаимно се увещаваха да замлъкнат. Но когато запяха на Бога, бях възхитена. Никога не бях чувала такава хармония... Беше чудесно да видим как тези, забравени от времето хора, бяха докоснати от Евангелието чрез верни служители. Сърцето ми се изпълни с топлина. Почувствах, че има голямо поле за работа сред тези хора.

Дойде време за дарения. Донесоха стара, деформирана ламарина и всеки започна шумно да хвърля върху нея своята продукция: сладки картофи и най-различни зеленчуци. Дори малките деца тичаха да дадат своя дял. От една чанта със силно крякане изскочи кокошка, а млада жена беше прегърнала малко прасенце сякаш беше бебе.

evangelist
irene
baker

Скоро хората разбраха за медицинските ми способности за оказване на първа помощ и за лекуване от малария. Селяните внимателно ме наблюдаваха и опознаваха, преди да ми се доверят да ги лекувам. В тях имаше много суеверие и те се доверяваха повече на билките и традиционните лечители-маъосници.

Първото бебе

Много се притесних, когато от близкото село доведоха бременна жена. Казали й, че бялата госпожа умее да изражда бебета и не е нужно да пътува до града. Така всекидневната стая на мисионерския дом се превърна в родилно отделение.

Набързо събрах малкото инструменти, подарени ми в болницата, където се обучавах и ги поставих на кухненски поднос. Стерилизирах ги и се помолих на Бога за водителство при израждането на жена, която никога не бях виждала, нито знаех какво е здравословно й състояние.

Когато чухме плача на мъничето, което по-късно беше наречено Мария, ние се изпълнихме с блажена радост и благодарност към Бога. След години тя стана учителка в Папуа. Никога няма да забравя това преживяване. Направих това, което беше по силите ми. Бог ми помогна в останалото.

(следва)

На 17 януари 2010 г. в прохода Хаимбоаз загина младото семейство Свилен и Марина Захариеви. Две годишната им дъщеричка Девора оцеля! Тя остана без майка си и баща си, но не и без нашата любов и Божията грижа и закрила. Нека помогнем материално и финансово на малкото съкровище Девора! По банков път: **Християнска църква "Сион" (Zion Christian Church) IBAN: BG93PRCB92302012760554**
Банка: ProCredit Bank (Bulgaria)
BIC: PRCBBGSF. За семейство Казарин
Записи и колети: **Виргиния Славейкова Казарина, ПК 22, Велико Търново 5000**

Осиновителското семейство Виргиния (сестра на Свилен) и Сергей Казарини споделя: "Винаги сме искали още деца и Девора ни е като подарък от Бога, макар, че дойде при нас по такъв трагичен начин... Обичаме я с цяло сърце. Посвещаваме живота си на нея, както сме го посветили и на другите ни две деца. Тя е като слънце, радост, щастие за нас. Влюбени сме в нея! Начинът, по който възприе раздялата с мама и тати изцяло свидетелства за Божието действие в нейното сърце. Тя е видяла инцидента, запомнила го е и до сега с блясък в очите разказва, че мама и тати "паднаха с колата", но сега и двамата са на Небето при Бог. Тя е щастлива, не скърби."

Астрологията прилича на голяма кутия, съставена от множество прилепени една до друга кутийки. Това са категории информация с конкретни принципи. Астрологът отсява от тях данните, които съответстват на хороскопа, който има пред себе си и ги смесва. Това отнема доста време, така че веднага блесва измамата на широко разпространените публикации на хороскопи във вестници и списания.

Астрологическата религиозна наука нямаше да съществува, ако съставните й части останеха изолирани една от друга. Астрологията щеше да предлага оскъдна информация и бързо би дотегнала на хората. Затова пък феноменалният брой отговори, които астролозите сътворяват, дават на астрологията голяма уста, за да говори. По този начин животът на много хора бива управляван не от тях самите!

Природата на планетарното въздействие, лансирано от астрологията, е митологично и няма да се промени, колкото и канони да бъдат смесени. Същото се отнася и за зодиите. Да градиш живота си върху астрологичните предстазания е много по-лошо от това да градиш върху пясък, защото градиш върху въздух... От хороскопа на пръв поглед изглежда, че законите на вселената биват тълкувани за теб. Изглежда сякаш ти се дават ключове, които те правят щастлив, самоуправляващ се и по-независим. Всичко обаче е изпълнено само с митове и не съдържа истински диалог, общение и контакт.

Правенето на компромиси с митовете не е безобидна игра. То ни връзва с безпощадна верига, която ни води към катастрофа, приплъзвайки ни всеки ден и час към края на действителната вселена... докато един ден бъдем изтласкани от нея. Това е целта на астрологията и, ако човек го проумее, би трябвало да се ужаси.

Кристално ясно е, че едно направляване, с корени в митологията, не може да съдържа права за свобода и достойнство. Логиката на астрологията мами силата на нашата преценка. Налага ни закон, парализиращ нашата инициативност. Обещава свобода, но насила ни отнема и малкото свободи, които имаме. Изпращайки ни в света на своите последователи и ученици, астрологията упорито потиска нашата самоличност и я превръща в нечовешки образ. Бавно и всекидневно астрологията отстранява от живота на човека всичко реално и той потъва в мъглата на нейните закони.

Астрологията изглежда истинска и помагаща, защото си служи с имена на действителни планети и поради неизменимата си структура. Това създава заблудата, че е истинска и можеш да се облегнеш на нея. Светлината на истината обаче открива, че астрологията е сапунена пяна. Опиташ ли се да я хванеш с ръце, тя веднага се спуква, изплъзва се и изчезва..

Нещата са сериозни. Разстоянието от измисления свят на астрологията до действителния живот на земята е огромно. Възможно ли е да падне някой толкова отвисоко и да не се осакати?

Трябва да плачем и да се молим за неизброимия брой хора, повярвали на измамата на астрологията. Затворилият се безшумно и светкавично върху тях капан ги е оставил в тъмнина, ужас и самота да се лутат в неизвестността, блъскайки се в многото остри ръбове, които, ако не дойде истинско покаяние към Господа, неминуемо ще ги унищожат.

(Следва)

СВЕТЪТ ДНЕС

Пастор Дейвид Хатауей

Библията посочва, че преди завръщането на Христос, дяволът ще се опита да поеме контрол над целия свят. Това, на което днес сме свидетели, е опит да се създаде световен ред под контрола на "звяра", който не е животно, а система! Лидерите на най-развитите страни в света се събират по икономически въпроси, но не оповестяват и дума за това как ще се справят с планините от дългове, които сами са създали! Ако някой внимателно се вгледа в техните планове и идеи, ще установи, че замислят разрушаването на демокрацията в Европа и установяване на финансова система, чрез която да контролират света. В момента демокрацията във Великобритания е слаба. Европа е контролирана от Европейския съюз, който никога не е бил демократичен. САЩ също са на път да изоставят демокрацията, която Китай, Русия и арабският свят дори не са опитвали. Икономическата криза, контролът на банките и натрупването на огромни дългове е умишлено действие. Затова никой не предвидя икономическата криза.

Светът е разделен, но навсякъде човек би могъл да бъде контролиран чрез финансовата система. За изход от кризата се предлага печатането на пари с цел тя да се задълбочи и да се ликвидират всички съществуващи валути. Американският дълг обезцени долара. Някои страни предлагат нова резервна или световна валута. Последната би наложила създаването на нова световна банка, което лесно би могло да доведе до положение "старата" валута да не може да бъде сменяна за нова и да не може да се купи или продаде нещо, без чип на ръката или челото.

Поради финансовата си ненаситност банкерите дори не забелязват злите сили, които контролират тях самите. За постигането на крайната си цел – световно доминиране, те използват войни. Кризата, обхванала света днес, не е случайна, но обмислен план за създаването на хаос и страх. Създава се паника, за да може в отчаянието си хората да приемат каквото и да е, наложено като "единствено" разрешение на кризата. Голямата депресия (1929-1939), завърши с война, която обогати онези, които я предизвикаха и финансираха. Съвпадение ли е, че най-големият бизнес на Русия, след горивата, са нападателните оръжия, а Великобритания е номер едно по износ на отбранителна военна техника? Може да се предвиди, че сегашната световна икономическа криза ще завърши с война и че тя може да бъде срещу Израел...

Бившите комунистически страни от Източна Европа замениха простичкия и ограничен живот при социалистическия режим за съблазанта от лесни пари и фалшиви обещания от ЕС. Техните икономики се развиват чрез взети назаем пари, предложени свободно. Купувайки нови коли и домове, хората започнаха бизнеси, основани върху европейското илюзорно злато. Когато изворите спрат и ЕС поиска парите си, всички ще се окажат в безизходица, защото това, което те са заели в евро, ще трябва да бъде върнато в техните фалирали валути..

Единственото спасение е вярата в живия Бог. Ние, които принадлежим на Господ Исус, няма от какво да се страхуваме, защото сме Божиите избрани, Неговото семейство. От самото начало Бог знаеше всичко, случващо се днес, но нищо, което дяволът прави, няма да промени или осуети това, което Бог, нашият Баща е планирал – ВСИЧКО ЩЕ СЕ ИЗПЪЛНИ!

ВТОРА БЪЛГАРСКА ВЕЧЕР В ТОРОНТО

31 октомври 2009 г.

П-р Кирил Попов СПОДЕЛЕНО

Днес хората се покланят на духове, които не познават, защото човекът е създаден от Бога така, че винаги да се покланя на нещо. Ако не се покланя на истинския Бог, той се покланя на фалшиви богове.

Думата "човек" на гръцки език е "антропос" и се състои от две частици: "ано" (нагоре) и "троско" (път) и се превежда: "същество, което винаги се стреми нагоре"... към своя Създател!

Всички хора, независимо дали го осъзнават или не, от момента на своето раждане са в непрекъснато търсене. Този духовен копнеж на душата намира своето удовлетворение единствено, когато тя се свърже с Бога, чрез вяра в спасителното дело на Исус на кръста. Когато говорим за живия Бог, не говорим за религия, а за коренна промяна на живота, настъпваща след истинска среща с Исус.

ВИДЕО ПОЗДРАВ ОТ **П-Р БАРИ БУЗА**
(Президент на Църквите на Пълното Евангелие "Форскуеър" в Канада):

"Бих желал да бъда с вас, но макар от друг континент ви изпращам поздрави и благословения.

Бог вложи в сърцето ми да споделя с вас посланието за една група евреи, които били заведени пленници във Вавилон. Господ им каза: *"Грижете се за доброто на града, в който ви преселих и се молете за него на Господа. Защото, ако нему е добре, и вие ще имате мир"* Еремия 29:7.

Наше задължение, като пришълци в този свят, е да се молим за хората, които живеят около нас, и да ги благославяме, дори да са от различни култури и да говорят различен език. Ако вие, като българско общество, ги благославяте, Бог казва: *"Аз ще благославям вас, както вие благославяте тях."* Божията мъдрост и Божието царство да бъде сред вас.

Пътнико свиден (2)

БЯГАЙТЕ ОТ ОКУЛТИЗМА!

ВАЛДЕМАР ДАЛЕВСКИ
(Директор на Полска християнска интернет телевизия и съосновател на Божия любов ТВ):

От малък имах страхопочитание към Бога, но проявявах интерес и към духовния свят, противоположен на Божия. Четях окултни книги и отворих врата за демоните в своя живот. Затова не беше изненадващо, че на два пъти ми се явиха личности, които не са от този свят.

Веднъж, когато четях за духовните предводители, закопнях да имам контакт с някого от тях, защото вярвах, че е хубаво да имаш закрила над себе си. И ето, една вечер такава духовна личност дойде в моята стая. Парализирах се от уплаха. Можах само да кажа: *"Принадлежа на Исус! Нищо не можеш да ми направиш"*. При тези думи духовната личност, наглед като рицар или викинг, се обърна и напусна.

Въпреки тази неприятна опитност, продължих да чета "духовна" литература и да се запознавам с учението в нея. След време забелязах, че добивам известна "духовна" мъдрост, изразяваща се в това да предвиждам определени събития. Изглеждаше, че мога да упражнявам контрол над другите хора. Казвах неща, за които не знаех и не ми бяха идвали на ум...

Духовният свят около мен ставаше все по-реален. Започнаха да се случват странни неща. В моята стая се отваряха шкафове, сам се включваше касетофонът, изчезваха ми предмети, чашата се местеше..

Духовете ми казаха, че ще ме превърнат във велик изцелител. Сега знам, че ако се бях поддал на това "водителство", мислейки, че е от Бога, бих позволил на дявола да поеме пълен контрол над моя живот.

Скоро осъзнах, че духовните сили, стремящи се към контакт с мен, не са от Бога и реших да прекъсна общението с тях. Тогава те започнаха да ми отмъщават. Не можех да спя, в сърцето си постоянно чувствах страх, имах упорити мисли за самоубийство. Силите, който преди това ми правеха примамливи предложения, сега ме атакуваха, за да ме съкрушат.

Коленичих и извиках към Бога за помощ. Чух тихия Му глас: *"Чети Библията!"*. Когато се занимавах с окултизъм, нещо винаги ми пречеше да я чета. Този път беше лесно и разбирах всичко. Прочетох я пет пъти. Започнах да чувствам Божието присъствие, а злите духове започнаха да губят влияние над мен.

Пътнико свиден (2)

Търсех Бога с цялото си сърце. Една неделя, коленичил в католическата църква, се оглеждах наоколо и попитах: *"Боже, на коя точно икона да Ти се моля? Толкова са много?..."*. *"Чети Моето Слово!"* - чух отново. Скоро след това намерих църква, в която се проповядва Божието Слово и предадох сърцето си на Исус. Още с първите две проповеди Бог вложи в сърцето ми да очистя дома си от всяка окултна книга. После ме освободи от компютърната мания и алкохола, които бяха причина за постоянни семейни проблеми. Една вечер се помолих на Бога да изцели коляното ми, което събираше вода от десет години и със собствените си очи видях чудото на моменталното изцеление. Безброй други чудеса извърши Бог в живота ми, цяла книга. От сърце искам да ви увещая: следвайте Исус!

Second Bulgarian Church Festival "Deaz Tzavellez"

Toronto, Canada

Поканени вътре

Пастор Стелиос Пападопулос

Преди много години хиляди хора се стекли на рок концерт в Охайо. Мнозина останали без билети. Някой счупил стъкло, вратата се отворила и хората нахлули в залата. В резултат на суматохата единадесет души загинали, а осем били тежко ранени...

За да се доберат до място, за което копнеят, хората са готови да чакат дълго или да се борят. Много бежанци се мъчат да отидат на Запад, мислейки, че ще попаднат в рая. После се сблъскват с житейски проблеми и разбират, че не е така.

Господ добре разбира копнежа на хората да успеят в живота и иска да изпълни техните мечти, но най-доброто нещо, което човек може да направи, е да влезе в Божието семейство, за да може да влезе в небето.

Заслушай се в чукането на вратата на твоето сърце и отвори на единствения Спасител, чието име е Исус! Той създаде вселената, планетите, земята и нас. Иска да се върнем в Неговото присъствие. Най-важното нещо в живота ни е дали ще приемем или отхвърлим Исус. Ако Го отхвърлиш, ще се окажеш в ада завинаги. Обаче има и вечен живот. Исус иска да запише твоето име в книгата на живота. Ако Му се довериш.

Пътнико свиден (2)

ИСУС ДАВА НИ СПАСЕНИЕ

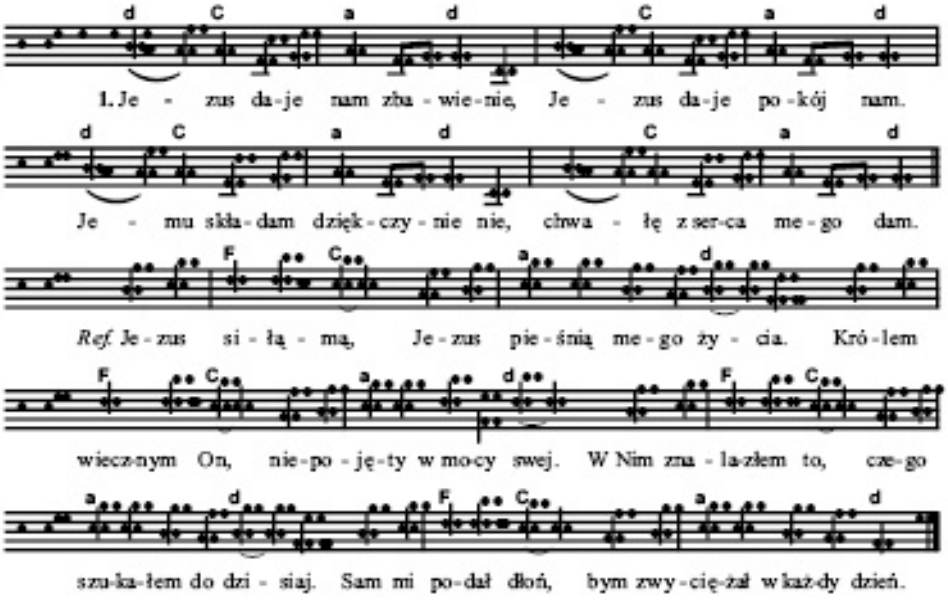

Български текст: Кирил Попов
Оригинал: "Jesus daje nam zbawienie", Полша

1. Исус дава ни спасение
Исус ни изпълва с мир
Благодарност Му
отдавам
Хваля Го от все сърце

Припев:
Мойта сила е
Мойта песен на живота
Той е вечер Цар
Силата Му е безкрай
В Него аз открих
това,
което вечно търсех
Дава ми ръка да
побеждавам всеки ден

2. Раните Му изцеляват
Даде живот чрез
Свойта смърт
Неговата кръв
очиства
Той ни е надеждата

Хвалебната група към Полската Църква на Пълното Евангелие в Торонто и Александра Попова (5 год.) Изпълнението можете да чуете и видите на адрес http://bozhialiubov.christian.net/bgchurchcanada.htm

Поредица "Откровението на Йоана"

Част 18

БЛАГОСЛОВЕНИ КРАЙ ТРОНА

Зная къде живееш, *там* където е престолът на сатана; и държиш здраво името Ми, и не си се отрекъл от вярата в Мене... Но имам против теб това, че имаш някои, които държат учението на Валаама, който учеше Валака да постави съблазън пред израилтяните, та да ядат идоложертвено и да блудствуват...

Откровение 2:14-15 ***(Исус към църквата в Пергам)***

През първи век град Пергам бил пунктът на управление на римската провинция Азия и място, откъдето дяволът влиял на целия регион. В Пергам се покланяли на императора като на бог, а тридесет метровата статуя на богинята Диана била основно място за поклонение към нея. Покланяли се и на Асклепий (богът лечител) и избрали за аптекарски символ змията (образ на сатана), както е до днес.

Сред поклонението на всички тези фалшиви богове, точно в този град, се родила и свещената йерархия: папа, кардинал, свещеник, архиепископ, патриарх, митрополит...

В Библията нищо от това не съществува, но в източните религии и църквите, на които те са оказали влияние, е налице поклонение към човека. Това е духът на гордостта. Преди да падне, сатана също искаше да бъде център на поклонението.

Пергамският период в църковната история започва през 316 г. след Христа при император Константин, когато в Църквата навлизат идолопоклонство и неморалност и се самоиздига, налагащо се със силна ръка, висше духовенство, което се големее и започва да води Църквата по погрешен път.

Никоя религиозна система, за която е характерно властването, не е от Бога. Хората, които искат да властват, са намерили начин да се налагат над останалите, като са основали тайнствата (помени, освещавания и много други). Според тях, никой не може да се обърне към Бога непосредствено, без намесата на свещеник. Твърдят също, че ако не бъде кръстен от тях, човек не може да бъде християнин.

Обикновено хората противодействат на всичко, което им се налага отгоре, но не и на тези порядки, защото силно действа духът на заблудата.

Библията ясно ни казва защо Валаам поучи Валак да постави смъртоносен капан пред израилтяните, да ядат идоложертвено и да прелюбодействат - *защото обикна заплатата на неправдата!* (2 Петрово 2:15). Цялата човешка религиозна система се крепи заради заплатата и в основата й е обвързването на политиката с църквата.

Можете ли да си представете, че Христос би казал на учениците Си: *"За вашия труд на Божията нива, ще ви плаща правителството"?...* Не каза ли Той: *"Работникът заслужава своята заплата?"*. На Филипяните апостол Павел благодари, че на два пъти му изпратили пари. На Коринтяните споделя: *"Други църкви обрах, като съм вземал заплата от тях, за да проповядвам Евангелието на вас"*.

Тронът на сатана е нищожен пред трона на Бога. Никой не може да прокълне тези, които Господ е вече благословил!.

П-р Йоргос Пацаурас, Атина

БОГ ПОДГОТВИ ТВОЕТО СПАСЕНИЕ !

ТРИ СТЪПКИ, ЗА ДА ПОЛУЧИШ СПАСЕНИЕТО СИ:

Първа стъпка: ПРИЗНАЙ ФАКТА, ЧЕ СИ ГРЕШЕН!

"Понеже всички хора съгрешиха, намират се далеч от Божията слава" /Римляни 3:23/

Втора стъпка: ИЗПОВЯДАЙ, ЧЕ НА ГОЛГОТА ИСУС ХРИСТОС ПРОЛЯ КРЪВТА СИ И ЛИЧНО ЗА ТЕБ!

"Толкова много възлюби Бог света, че предаде на смърт единородния Си Син, за да не погине нито един, който вярва в Него, но да има вечен живот" /Йоан 3:16/

Трета стъпка: ПРИЕМИ ИСУС ХРИСТОС ЗА СВОЙ ЛИЧЕН СПАСИТЕЛ И ГО ИЗПОВЯДАЙ КАТО ГОСПОД НА ТВОЯ ЖИВОТ!

"А на ония, които Го приеха и вярват в Неговото Име даде властта да станат Божии чада!" /Йоан 1:12/

МОЛИТВА ЗА СПАСЕНИЕ

Небесни Татко! Благодаря Ти, че изпрати Своя единороден Син Исус Христос, не за да ме осъди за греховете и престъпленията, които съм извършил, но за да ме спаси! Благодаря Ти, че, като добър самарянин, Той се навежда над моите рани, за да ме изцери! Господи, отварям сърцето си за Теб! Изповядвам, че грехът ме нарани и се нуждая от Твоето Божествено изцеление, което идва с опрощението на моите грехове. Покайвам се и призовавам кръвта на Исус Христос да ме умие и очисти от всеки мой грях.

Вярвам, че на кръста Исус Христос жертва Себе Си, проля святата Си кръв и умря, за да се спася аз! Благодаря Ти за голямата благодат и милост, и за Твоята огромна любов! Каня Те в своя живот! Помогни ми със Светия Си Дух да вървя по Твоя път през целия си живот! Докато с любов ме приемеш при Себе Си у дома, в Рая! Амин!

Сега, когато стана Божие дете, погрижи се всекидневно:

1. **ДА ГОВОРИШ НА БОГА!** Това става с молитва.
2. **ДА ТИ ГОВОРИ БОГ!** Като изследваш Библията.
3. **ДА ПОСЕЩАВАШ МЕСТНА ЦЪРКВА,** за да слушаш Божието Слово!
4. **ДА СВИДЕТЕЛСТВАШ** за Божиите дела в живота ти!

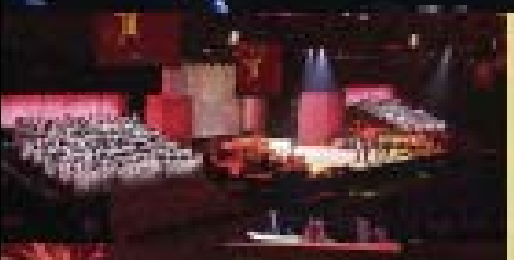

В Торонто, най-многонационалният град в света, се събраха християни от всички църкви, за да славят Господа и да Му се поклонят в една неописуема атмосфера. Небесна репетиция, небесен отглас. Така както ще бъде в небето. Всяко коляно ще се преклони и всеки език ще изповяда, че Исус е Господ!

www.heavensrehearsal.com/en/